

Motivering besluit op bezwaren omgevingsvergunningen tijdelijk AZC

Voor de realisatie van een tijdelijk asielzoekerscentrum (hierna: AZC) zijn een drietal omgevingsvergunningen verleend:

- omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure voor het oprichten van een tijdelijk asielzoekerscentrum aan de Pastoorsmast 7, 9 en 11 (zaaknummer 1967442);
- omgevingsvergunning voor het oprichten van twee tijdelijke woongebouwen en het aanleggen van een tijdelijke uitweg ten behoeve van het asielzoekerscentrum aan de Pastoorsmast 9 en 11 (zaaknummer 2321140);
- omgevingsvergunning voor het oprichten van een tijdelijk dienstengebouw en bijgebouwen ten behoeve van het asielzoekerscentrum aan de Pastoorsmast 7 (zaaknummer 2487134).

Tegen bovengenoemde omgevingsvergunningen zijn 1059 bezwaren ingediend.

De bezwaarschriften zijn voorgelegd aan de bezwaarschriftencommissie van de gemeente Nuenen c.a. (hierna: de commissie). De commissie heeft de bezwaarschriften behandeld tijdens hoorzittingen op 17 december 2025, 6 januari 2026, 8 januari 2026 en 20 januari 2026. Op 10 februari 2026 heeft de commissie advies uitgebracht aan het college van burgemeester en wethouders.

Het advies van de commissie hebben wij zorgvuldig gewogen. Daarbij hebben wij ook nadrukkelijk aandacht gehad voor de zorgen die bezwaarmakers tijdens de hoorzittingen hebben geuit.

De commissie merkt op dat bezwaarmakers allemaal min of meer gelijklopende bezwaren hebben. De commissie heeft er dan ook voor gekozen om de bezwaargronden zoveel mogelijk samen te vatten en hierover te adviseren. Bezwaarmakers hebben tegen de vergunningen, kort samengevat, op de volgende onderwerpen gronden aangevoerd:

- sociale veiligheid;
- locatiekeuze;
- stedelijk ontwikkelingsproject;
- negatieve gevolgen waarde woningen;
- tijdelijkheid.

In het advies van de commissie wordt bij het onderwerp locatiekeuze ook ingegaan op de aspecten participatie, ligging nabij Natuurnetwerk Brabant en in de groenblauwe mantel, ecologische en landschappelijke gevolgen, stikstof, goed woon- en leefklimaat in het AZC en externe veiligheidsrisico's voor de bewoners van het AZC.

Naast de hierboven genoemde onderwerpen wordt in het advies van de commissie ook ingegaan op de ontvankelijkheid van de ingediende bezwaren.

Per onderwerp wordt ingegaan op het advies van de commissie en aangegeven hoe de motivering is aangepast. Als eerste gaan we in op de ontvankelijkheid, waarna de inhoudelijke gronden aan bod komen.

Ontvankelijkheid

Om bezwaar te kunnen maken moet men een belanghebbende zijn als bedoeld artikel 1:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

In het gemeentelijk verweerschrift is, met verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 23 januari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:235, gesteld dat de bezwaarmakers die op een afstand van 260 meter of meer van het tijdelijk AZC wonen niet aan te merken zijn als belanghebbenden.

De commissie overweegt dat wij nader dienen te motiveren waarom bezwaarmakers die op meer dan 260 meter van het tijdelijk AZC woonachtig zijn niet ontvankelijk zijn. Het enkel verwijzen naar bovengenoemde uitspraak van de Afdeling volstaat volgens de commissie niet, omdat:

- er geen vaste afstand bestaat om te bepalen of iemand wel of geen belanghebbende is;
- het in de verwachting ligt dat de op te vangen vreemdelingen gebruik zullen gaan maken van de voorzieningen in de wijken waar bezwaarmakers wonen met als gevolg dat op voorhand gevolgen van enige betekenis voor hen niet zijn uit te sluiten.

Wij begrijpen dat het voor inwoners die verder weg wonen van de locatie van het tijdelijke AZC voelt alsof ze belanghebbende zijn omdat hun leefwereld vermengd zal worden met die van de bewoners van het AZC. Dit maakt hen echter nog geen belanghebbende in een ruimtelijke procedure.

Hieronder motiveren wij nader waarom het gegeven dat asielzoekers gebruik gaan maken van de voorzieningen in de wijken waar bezwaarmakers wonen, niet leidt tot een grotere kring van belanghebbenden.

Alleen wie een voldoende objectief en actueel, eigen en persoonlijk belang heeft dat rechtstreeks betrokken is bij het bestreden besluit, is belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb. Daarbij wordt gekeken naar de factoren afstand tot, zicht op, ruimtelijke uitstraling en milieugevolgen (onder meer geur, geluid, licht, trilling, emissie, risico) van de activiteit die het besluit toestaat, waarbij die factoren zo nodig in onderlinge samenhang worden gezien. Ook de aard, intensiteit en frequentie van de feitelijke gevolgen kunnen van belang zijn.

Een belang dat zich onvoldoende onderscheidt van de belangen van willekeurige anderen, is geen persoonlijk belang. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (ABRvS 3 oktober 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX8937) blijkt uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 1:2 van de Awb (Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, blz. 32 en verder) dat met de woorden 'wiens belang rechtstreeks is betrokken' een zekere begrenzing wordt beoogd. Een subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit is volgens de Afdeling, hoe sterk dat gevoel ook is, niet voldoende om te kunnen spreken van een rechtstreeks bij het besluit betrokken belang. Maar ook een persoon die wellicht enig belang heeft, maar zich op dat punt niet onderscheidt van grote aantallen anderen, kan niet beschouwd worden als een persoon met een

rechtstreeks betrokken belang. Het gegeven dat asielzoekers gebruik gaan maken van voorzieningen in de wijken waar bezwaarmakers wonen, leidt tot een onvoldoende persoonlijk belang om belanghebbendheid aan te nemen. Dit geldt namelijk voor alle inwoners van Nuenen. Zie in dit verband ook de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 20 januari 2026, ECLI:NL:RBZWB:2026:203, rechtsoverweging 2.2.

De voorzieningenrechter van de Afdeling heeft in een uitspraak van 23 januari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:235 geoordeeld dat de appellanten in die betreffende zaak, die op een afstand van 260 meter of meer wonen van het AZC dat plaats biedt aan ongeveer 275 asielzoekers, niet aan te merken zijn als belanghebbenden. De voorzieningenrechter ziet – gegeven deze grote afstand alsmede de omstandigheid dat er, gezien de structuur van de omgeving, ook andere looproutes zijn naar elders gelegen voorzieningen voor dit aantal asielzoekers – geen reden om aan te nemen dat de toename van voetgangers ten gevolge van de vergunningverlening gevolgen van enige betekenis zal hebben ter plaatse van de woningen van appellanten. Voor zover appellanten hebben gewezen op mogelijke overlast in de zin van criminaliteit langs de looproute, merkt de voorzieningenrechter op dat de vergunningverlening uiteraard geen toestemming omvat voor het verrichten van handelingen die tot dergelijke overlast leiden. Mocht zich overlast in de zin van criminaliteit voordoen, is dat dus niet het gevolg van de vergunning. Daarom kunnen appellanten ook op basis van hun verwijzing naar overlast in de zin van criminaliteit, wat daar overigens ook van zij, niet als belanghebbenden bij de vergunningverlening worden beschouwd.

Gelet op de hierboven aangehaalde uitspraak hebben wij in ons verweerschrift gesteld dat het voor onderhavige vergunningen redelijk is om, voor het bepalen van de ontvankelijkheid, ook een afstand van in ieder geval 260 meter aan te houden. Het tijdelijk AZC in Nuenen krijgt namelijk substantieel minder opvangplekken dan het AZC uit de aangehaalde uitspraak (159 in plaats van 275). Verder zijn er geen bijzondere omstandigheden die maken dat er in dit geval voor een grotere afstand gekozen zou moeten worden. Dergelijke bijzondere omstandigheden brengt de commissie ook niet in haar advies naar voren. Vandaar dat wij ons standpunt over de ontvankelijkheid, zoals verwoord in het verweerschrift, handhaven.

Gelet op het bovenstaande hebben wij dan ook besloten om de bezwaarmakers die woonachtig zijn op een afstand van 260 meter of meer van het tijdelijk AZC niet-ontvankelijk te verklaren. Hier staat tegenover dat we hebben besloten om de bezwaren van bezwaarmakers die woonachtig zijn op een afstand van minder dan 260 meter allemaal ontvankelijk te verklaren, ook als ze niet direct aan een wandel- of fietsroute wonen en geen zicht hebben op het tijdelijk AZC.

Aangezien u woonachtig bent op een afstand van minder dan 260 meter van het tijdelijk AZC hebben we besloten uw bezwaar ontvankelijk te verklaren.

Sociale veiligheid

De commissie overweegt dat sociale veiligheid een ruimtelijk relevant belang is. Daarbij wijst de commissie onder andere naar recente uitspraken van de rechtbanken Gelderland, Oost-Brabant en Rotterdam waarin is bevestigd dat sociale veiligheid een integraal onderdeel is van de ruimtelijke afweging onder de nieuwe Omgevingswet. De

commissie overweegt verder dat wij in verweer en ter zitting niet of in ieder geval onvoldoende duidelijk hebben gemaakt welke belangen van de kant van bezwaarmakers in aanmerking zijn genomen, welke gevolgen er naar verwachting zullen zijn voor de sociale veiligheid van de omgeving van het AZC en hoe wij deze gevolgen in de belangenafweging hebben gewogen. De commissie overweegt dat wij in de beslissing op bezwaar dit motiveringsgebrek moeten herstellen. De commissie adviseert verder het veiligheidsplan onderdeel te laten uitmaken van de omgevingsvergunning en te bepalen dat opvolgende versies van het veiligheidsplan, gelet op het dynamische karakter van het veiligheidsplan, ook worden beschouwd als onderdeel van de omgevingsvergunning.

Wij begrijpen de zorgen van bezwaarmakers over de sociale veiligheid. Het klopt dat in de verleende omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure niet wordt ingegaan op het aspect sociale veiligheid. Bij de belangenafweging speelt het gevoel van sociale onveiligheid, met name voor diegenen die in de directe nabijheid van het tijdelijk AZC wonen, wel een rol. We hebben de vergunning op dit punt dan ook aangevuld.

Dat het gevoel van sociale onveiligheid moet worden betrokken bij de beoordeling van de aanvraag, betekent echter niet dat dit gevoel in het kader van een goede ruimtelijke ordening doorslaggevend moet zijn en moet leiden tot het afwijzen van de aanvraag.

In het verweerschrift is al aangegeven dat wij bij de beslissing op bezwaar de kernelementen uit het veiligheidsplan die een relatie hebben met ruimtelijk relevante aspecten als voorschrift toevoegen aan de omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure. Het gaat om de volgende voorschriften:

- Het COA zorgt ervoor dat er 24/7 beveiliging aanwezig is.
- De opvanglocatie is 24 uur per dag telefonisch bereikbaar voor direct omwonenden, inwoners en operationele diensten. Het telefoonnummer is op de website van het COA en de gemeente vermeld.
- Twee maanden voorafgaand aan het vergunde gebruik dient het COA in samenwerking met de gemeente een zogeheten omwonendenoverleg te initiëren. Vanaf het moment van ingebruikname van het tijdelijk AZC dient het COA vervolgbijeenkomsten van het omwonendenoverleg te organiseren. Vorm en frequentie van het overleg worden onderling afgesproken.
- Het COA ziet toe op naleving van de huisregels op de locatie en informeert bewoners over gedragsregels en omgangsvormen in Nederland.

Daarnaast is in het verweerschrift gewezen op het veiligheidsplan en is tijdens de hoorzittingen uitgebreid ingegaan op de werking van het veiligheidsplan en hoe omgegaan wordt met de gevoelens van sociale onveiligheid. We herkennen ons dan ook niet in de opmerking van de commissie in het advies dat in verweer en ter zitting niet dan wel onvoldoende duidelijk is gemaakt hoe met de gevoelens van sociale onveiligheid wordt omgegaan en hoe deze worden meegenomen in de belangenafweging.

Met het opnemen van bovengenoemde kernelementen uit het veiligheidsplan in de omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure, de bestuursovereenkomst, de aanvullende werkafspraken, het veiligheidsplan en de reeds uitgevoerde feitelijke werkzaamheden (zoals aanleg trottoir en uitbreiden straatverlichting) is voldoende gewaarborgd dat het tijdelijk AZC niet zal leiden tot een onaanvaardbaar woon- of leefklimaat. Hiervoor is het, anders dan de commissie overweegt, niet nodig om het veiligheidsplan onderdeel uit te laten maken van de omgevingsvergunning en te bepalen dat opvolgende versies van het veiligheidsplan ook onderdeel moeten zijn van de omgevingsvergunning. Het is niet wenselijk om het veiligheidsplan integraal aan de omgevingsvergunning te verbinden, omdat het een coördinatie- en uitvoeringsinstrument is in het kader van de openbare orde en veiligheid. Daarnaast is het in strijd met de rechtszekerheid om een dynamisch plan aan een omgevingsvergunning te verbinden. Zie in dit verband ook de uitspraak van de rechtbank Overijssel van 14 november 2025, ECLI:NL:RBOVE:2025:6571, rechtsoverwegingen 13.2 tot en met 13.7.

In het advies verwijst de commissie naar uitspraken van rechtbanken waarin is bevestigd dat sociale veiligheid een integraal onderdeel is van de ruimtelijke afweging onder de nieuwe Omgevingswet. De aanvraag omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure voor het oprichten van een tijdelijk AZC is echter ingediend op 23 december 2023. Dit betekent dat de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht op de aanvraag van toepassing is en niet de Omgevingswet.

In het advies wijst de commissie verder op een uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 10 oktober 2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:6283, waarin wordt aangegeven dat sociale veiligheid en overlast aspecten zijn die betrokken moeten worden bij de beoordeling of sprake is van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Daaraan doet niet af dat hinder en overlast die het gevolg is van onrechtmatig gedrag bij besluitvorming over een buitenplanse omgevingsplanactiviteit ook kan worden tegengegaan door handhaving van de openbare orde.

Zoals eerder aangegeven is op onderhavige aanvraag de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing en niet de Omgevingswet. Onderbouwd moet dan ook worden dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening in plaats van het ruimere begrip een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Belangrijker is echter dat in de aangehaalde uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3954, rechtsoverweging 10.3. In rechtsoverweging 10.3 van voornoemde uitspraak van de Afdeling staat iets anders dan in de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant wordt gesteld. In rechtsoverweging 10.3 stelt de Afdeling het volgende: *‘Zoals de Afdeling heeft overwogen onder 7.2 van de uitspraak van 7 oktober 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2385, dient hinder die het gevolg is van onrechtmatig gedrag, bij de besluitvorming buiten beschouwing [onderstreping toegevoegd] te worden gelaten, omdat dat een aspect van openbare orde is. Verder heeft de Afdeling onder 2.7.2 van de uitspraak van 27 juli 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BR3246, overwogen dat eventuele overlast zo nodig in het kader van de handhaving van de openbare orde kan worden tegengegaan.’* Anders dan de commissie lijkt te veronderstellen, dient hinder die het

gevolg is van onrechtmatig gedrag bij de besluitvorming buiten beschouwing te worden gelaten, omdat het een aspect van openbare orde is.

Gelet op het bovenstaande hebben wij besloten om de eerder genoemde kernelementen uit het veiligheidsplan als voorschrift aan de omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure te verbinden en om bij de overwegingen van de omgevingsvergunning een paragraaf op te nemen over het aspect sociale veiligheid.

Locatiekeuze

De commissie overweegt dat ten aanzien van de locatiekeuze niet kan worden volstaan met enkel het argument dat wij moeten beslissen op de ingediende aanvraag. Verder merkt de commissie op dat het op onze weg had gelegen om naar aanleiding van de uitspraak van de voorzieningenrechter, in het verweerschrift of ter zitting een nadere motivering te geven voor de locatie die nu gekozen is en niet pas daarmee te komen in de beslissing op bezwaar. Alsdan was de commissie vervolgens ook in staat gesteld om zich hierover uit te spreken en een nader standpunt in te nemen. Nu wij dit, volgens de commissie, niet hebben gedaan kan de commissie zich hierover niet inhoudelijk uitspreken.

In het verweerschrift en tijdens de hoorzittingen zijn we echter wel degelijk nader ingegaan op de locatiekeuze. In het verweerschrift is aangegeven dat in de omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure niet wordt ingegaan op mogelijke alternatieve locaties en dat dit in de beslissing op bezwaar zal worden aangepast. Daarbij is toegelicht dat uit een ambtelijke verkenning enkele locaties als potentieel geschikt zijn aangewezen die aan een quickscan zijn onderworpen vanuit diverse vakdisciplines (ruimtelijke ordening, veiligheid, verkeer etc.). Er is daarbij een lijst gemaakt (de plus-minmatrix) met aandachtspunten per locatie en bekeken of er op die betreffende locatie sprake is van belemmeringen. Deze variëren van 'zeer grote belemmering' tot 'geen belemmering'. Deze lijst was uitdrukkelijk niet bedoeld, en is ook niet gebruikt, als scorelijstje waarbij de locatie met de minste belemmeringen als vanzelf de voorkeur krijgt boven de andere locaties. Zoals ook terecht wordt gesteld in de bezwaren, zijn de aandachtspunten daarvoor veel te onvergeloofbare grootheden. De plus- minmatrix is gebruikt als "praatstuk" om de voor- en nadelen van de verschillende locaties te bespreken. Waarom gekozen is voor de locatie Oude Landen (Pastoorsmast) en niet voor de overige locaties is toegelicht in de memo 'Toelichting locatiekeuze Pastoorsmast'. De hierin gemaakte keuzen zijn, of je het met de keuzen eens bent of niet, goed te volgen. We begrijpen niet goed waarom de commissie vindt dat ze geen standpunt heeft kunnen innemen over de toelichting zoals hierboven omschreven.

Los van het bovenstaande is het zeker van belang dat wij op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling moeten beslissen op de aanvraag zoals die is ingediend, inclusief de daarin opgenomen locatie. Als het project op zichzelf aanvaardbaar is, kan het bestaan van alternatieven alleen tot weigering van de vergunning leiden, als op voorhand duidelijk is dat door de verwezenlijking daarvan een gelijkwaardig resultaat kan worden behaald met aanmerkelijk minder bezwaren. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 29 januari 2025, ECLI:NL:RVS:2025:340 of de eerder aangehaalde uitspraak van de rechtbank Overijssel van 14 november 2025, ECLI:NL:RBOVE:2025:6571, rechtsoverweging 17.1. Zowel in het verweerschrift als

tijdens de hoorzittingen is uitgelegd waarom er geen alternatieve locaties zijn, waarbij het op voorhand duidelijk is dat er een gelijkwaardig resultaat kan worden bereikt met aanmerkelijk minder bezwaren. Ook in de uitspraak van de voorzieningenrechter wordt onderkend dat de verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat de alternatieven aanmerkelijk minder bezwaren geven.

Tijdens de hoorzittingen werd specifiek gewezen op de locaties 'De Pinckart' en 'Collse Hoeve' als mogelijke alternatieve locaties.

'De Pinckart' is minder geschikt als locatie voor het tijdelijk AZC, omdat:

- de locatie dichterbij bestaande woningen,
- de locatie ligt op een bedrijventerrein (met mogelijke gevolgen voor de bedrijfsvoering van de bedrijven en beperking van beschikbaarheid van schaarse bedrijfsgrond),
- de locatie ligt in de nabijheid van een LPG-tankstation (met hogere risico's voor de externe veiligheid),
- de verwachte investeringskosten hoger zijn en
- er door de eigendomssituatie minder grip is op het tijdelijk AZC.

'Collse Hoeve' is minder geschikt als locatie voor het tijdelijk AZC, omdat:

- de locatie ligt op een grote afstand tot voorzieningen,
- de locatie direct grenst aan een bedrijventerrein,
- er geen voetpaden zijn en deze ter plekke ook lastig te realiseren zijn en
- er door de eigendomssituatie minder grip is op het tijdelijk AZC.

Deze locaties zijn dus geen locaties waarbij een gelijkwaardig resultaat wordt bereikt.

Gelet op het bovenstaande hebben wij besloten om in de omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure het proces van de locatiekeuze toe te lichten zoals hiervoor geschreven.

Overige aspecten bij locatiekeuze

In het advies van de commissie wordt bij het onderwerp locatiekeuze ook ingegaan op de aspecten participatie, ligging nabij Natuurnetwerk Brabant en in groenblauwe mantel, ecologische en landschappelijke gevolgen, stikstof, goed woon- en leefklimaat in het AZC en externe veiligheidsrisico's voor de bewoners van het AZC.

Het advies van de commissie over deze aspecten is zorgvuldig tot stand gekomen en nemen wij over. De omgevingsvergunning voor de ruimtelijke procedure hebben wij op de volgende punten aangevuld:

- Voorschrift toegevoegd dat na beëindiging van de huurovereenkomst het terrein opgeleverd moet worden in de toestand als omschreven in de memo 'Toekomstige invulling terrein AZC aan de Pastoorsmast'.
- Voorschrift over het uit te voeren onderzoek naar de karakteristieke geluidwering van de gevel verduidelijkt door op te nemen dat het onderzoek moet zijn uitgevoerd voor ingebruikname van de woongebouwen.
- Tekst over geluid in de ruimtelijke onderbouwing verduidelijkt door, onder andere, de toevoeging van de onderbouwing voor de aanvaardbaarheid van de geluidbelasting in de buitenruimte.

Stedelijk ontwikkelingsproject

Tijdens de hoorzittingen is door 1 bezwaarmaker naar voren gebracht dat wij (voor het gebruik) niet hadden mogen afwijken van het bestemmingsplan via artikel 4, aanhef, onderdeel 11, van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor), omdat het project is aan te merken als stedelijk ontwikkelingsproject als bedoeld in categorie 11.2 van onderdeel D van het Besluit milieueffectenrapportage (Besluit mer).

De voorzieningenrechter heeft hierover onder rechtsoverweging 8.1 het volgende gesteld: 'De voorzieningenrechter is van oordeel dat het AZC niet als een stedelijk ontwikkelingsproject kan worden aangemerkt. Het begrip stedelijk ontwikkelingsproject laat ruimte voor interpretatie en is afhankelijk van de omstandigheden van het geval, zie de uitspraak van Afdeling bestuursrechtspaar van de Raad van State (de Afdeling) van 15 maart 2017. Hoewel sprake is van een grote afwijking van het geldende planologische regime is niet sprake van een zodanige omvang dat dit als een stedelijke ontwikkeling moet worden gezien. Dat betekent dat het college bevoegd was om de omgevingsvergunning voor het afwijkend gebruik te verlenen met toepassing van de reguliere voorbereidingsprocedure.'

Gelet op de op het perceel rustende bestemming die geen bouwwerken toestaat en, met uitzondering van dagen dat er een evenement plaatsvindt, geen verkeersaantrekkende werking heeft kunnen wij naar het oordeel van de commissie niet met de enkele stelling en verwijzing naar rechtsoverweging 8.1 van de voorzieningenrechter volstaan als motivering voor ons standpunt dat van een stedelijke ontwikkeling geen sprake is. De commissie adviseert in de beslissing op bezwaar dit motiveringsgebrek te herstellen.

Om aan het advies van de commissie te voldoen geven we hieronder een nadere motivering waarom het tijdelijk AZC niet als een stedelijke ontwikkeling moet worden gezien.

Uit vaste rechtspraak van de Afdeling volgt dat op basis van de concrete omstandigheden van het geval, waaronder de aard en omvang van het project, moet worden gezien of een project moet worden aangemerkt als 'stedelijk ontwikkelingsproject'. Uit rechtspraak volgt dat daarbij (onder meer) het volgende relevant is:

- **de ruimtelijke uitstraling en de omgeving van het project:** als de ruimtelijke uitstraling van het project relatief beperkt is, kan worden betoogd dat er geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject. Bij het betoog dat de ruimtelijke uitstraling van een project beperkt is, kunnen (onder meer) de volgende factoren relevant zijn:
 - de omvang van het project;
 - de overige aanwezige bebouwing of andere voorzieningen in de omgeving;
 - het aanwezige groen waardoor het project wordt omsloten;
 - de beperkte verkeersaantrekkende werking van het project;
 - de landschappelijke inpassing waardoor het project (eventueel) aan het zicht wordt onttrokken.

- **de tijdelijkheid van het project:** als sprake is van een tijdelijk project, met een tijdelijke toename van de bebouwde oppervlakte, kan dat een argument zijn om te betogen dat geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject.
- **de omvang van het project t.o.v. oppervlakten/aantallen uit categorie 11.2 Besluit m.e.r.:** als het project de drempelwaarden uit het Besluit m.e.r. (ruimschoots) onderschrijdt kan worden betoogd dat er geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject.

In het licht van bovenstaand beoordelingskader zijn de volgende feiten en omstandigheden relevant op basis waarvan gesteld kan worden dat er geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject:

Er is sprake van een tijdelijke omgevingsvergunning die voor de duur van 10 jaar is aangevraagd en voor die duur is verleend. Na 10 jaar moet het toegestane gebruik worden beëindigd. Het tijdelijk AZC bestaat uit 159 opvangplekken die binnen flexibele woonunits worden gerealiseerd. Deze flexibele woonunits worden na afloop van de eerdergenoemde termijn, weggehaald. Het terrein wordt daarna ingericht als natuur, zoals omschreven in de memo 'Toekomstige invulling terrein tijdelijk AZC aan de Pastoorsmast'. De ruimtelijke impact van het vergunde gebruik is om die reden beperkt. Ook is er sprake van een forse onderschrijding van de drempelwaarden uit het Besluit m.e.r..

Het tijdelijk AZC wordt gerealiseerd op een (voormalig) evenemententerrein. In de huidige situatie is namelijk op de locatie een grasveld aanwezig dat als evenemententerrein wordt gebruikt. Het gebruik als evenemententerrein is toegestaan op grond van het geldende bestemmingsplan. Daarnaast wordt het terrein gebruikt als kinder-/jeugd-/sportfaciliteit en hondenloosloophouding. Gegeven het feit dat het terrein in de huidige situatie al in gebruik is voor verschillende functies, zijn de natuurwaarden laag.

Het terrein waarop het tijdelijk AZC wordt gerealiseerd, is omringd door bos. Hierdoor zal het project grotendeels aan het zicht worden onttrokken. Alleen aan de voorzijde zal het project zichtbaar zijn. Verder zijn in de omgeving verschillende bestaande functies aanwezig. Zo bevinden zich drie geasfalteerde wegen – namelijk de Smits van Oyenlaan, de Pastoorsmast en de A270 – op korte afstand van het terrein. Tussen deze wegen en het terrein loopt het Hemelsepad, een fietspad dat zorgt voor een verbinding tussen de omliggende gebieden. In de nabijheid van het terrein liggen een hospice, verschillende recreatieve functies (scoutingterrein, skatepark, sportpark en fiets- en wandelmogelijkheden), alsook bedrijvigheid (Beerens B.V. en de gemeentewerf). De ruimtelijke uitstraling van het tijdelijk AZC is – gelet ook op de al aanwezige functies – beperkt.

Het tijdelijk AZC heeft een zeer beperkte verkeersaantrekkende werking, doordat asielzoekers niet over een auto beschikken en zich hoofdzakelijk met de fiets, lopend of met het openbaar vervoer zullen verplaatsen. Aangezien het terrein al wordt gebruikt als evenemententerrein en hierop ook tijdelijke bouwsels gerealiseerd worden die ook leiden tot een verkeers- en personenaantrekkende werking (zoals bijvoorbeeld een

circustent en bijbehorende voorzieningen), kan op goede gronden gesteld worden dat de realisatie van het tijdelijk AZC een beperkte ruimtelijke uitstraling heeft.

Op basis van de hierboven aangehaalde feiten en omstandigheden kan geconcludeerd worden dat er geen sprake is van een stedelijke ontwikkeling.

Negatieve gevolgen

Verschillende bezwaarmakers vrezen dat de komst van een AZC negatieve gevolgen zal hebben voor de waarde van de omliggende woningen en de aantrekkelijkheid van de woonomgeving.

In navolging van de voorzieningenrechter ziet de commissie geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de realisatie van het AZC zal leiden tot zoveel financiële schade voor omwonenden dat wij de omgevingsvergunning om die reden had moeten weigeren. Als het verlenen van de omgevingsvergunning voor het tijdelijk AZC leidt tot materiële schade als gevolg van waardedaling van woningen of onroerende zaken, kan een verzoek tot een tegemoetkoming in planschade worden ingediend.

Het advies van de commissie over dit aspect is zorgvuldig tot stand gekomen en is door ons overgenomen.

Tijdelijkheid

Bezwaarmakers vinden dat de tijdelijkheid van de voorziening onvoldoende is gewaarborgd. De commissie is van mening dat, zoals ook door ons tijdens de hoorzitting is gesteld, uit de omgevingsvergunning voldoende blijkt dat deze is afgegeven voor een termijn van maximaal 10 jaar. En dat ook uit de bestuursovereenkomst en de huurovereenkomst deze maximale termijn van 10 jaar blijkt.

Het advies van de commissie over dit aspect is zorgvuldig tot stand gekomen en is door ons overgenomen.

Overig

In de omgevingsvergunning voor het bouwen van het dienstengebouw van het tijdelijk AZC is er ten onrechte vanuit gegaan dat de activiteit afwijken van de regels in het omgevingsplan niet van toepassing is, dit gelet op artikel 4.13 van de Invoeringswet Omgevingswet. De omgevingsvergunning voor het gebruik in strijd met het bestemmingsplan is niet onherroepelijk en geldt daarom al niet op basis van artikel 4.13 van de Invoeringswet Omgevingswet als een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Besloten is om de tekst in de tweede alinea onder de kop 'Toetsing Omgevingsplan' te vervangen door eenzelfde tekst als die is gebruikt bij de omgevingsvergunning voor de woongebouwen.

Vergoeden proceskosten

In verschillende bezwaarschriften wordt verzocht om vergoeding van de proceskosten op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb en het Besluit proceskosten bestuursrecht. De commissie geeft aan dat als de bestreden besluiten in stand blijven na nadere motivering de verzoeken om vergoeding van proceskosten afgewezen moeten worden.

Het advies van de commissie over dit aspect is zorgvuldig tot stand gekomen en is door ons overgenomen.